

Så er der forhandlinger om yderligere seks. Det giver syv. Men det tal, jeg kunne forstå, der var tale om, at der som minimum skulle sendes hjem efter den aftale, der var indgået, var ti. Og derfor er spørgsmålet: Når de tre øvrige – nu er vi jo godt nok nede i små størrelser – ikke nævnes, skyldes det så, at man ikke kan finde dem? Er det, fordi de er gået under jorden? Det har der nemlig været forlydender om, og jeg synes da, det er interessant, hvis de er det, og vi så ikke kan sende dem ud, selv om de er indbefattet i aftalen.

Så siger indenrigsministeren også – og det vil jeg altså gerne have svar på, og hvis indenrigsministeren kommer herop og siger, at han ikke kan give det i dag, vil jeg gerne have det oversendt skriftligt – at de 3.000 fra Sydsomalia er et stort problem, fordi de er svære at sende retur. Det var ikke det, jeg spurgte om, for jeg spurgte, om regeringen vil stå fast på den 3-årsgrænse, der gør, at de i den kommende tid får en fast opholdstilladelse i Danmark, som vi ikke kan inddrage igen, og så kan de blive i landet livsvarigt. Kan jeg tage svaret fra indenrigsministeren som udtryk for, at regeringen ikke vil foretage sig ændringer med det resultat, at de her 3.000 i løbet af kort tid får fast ophold i Danmark?

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Med den interesse, som Folketinget følger disse hjemsendelser med, skal jeg love hurtigst muligt at give svar, når der sker ændringer i det, vi sidder og taler om, også til hr. Thulesen Dahl. Det er helt klart, at målet er de ti – det er måske også flere – men jeg kan ikke svare i dag, for jeg ved ikke, hvor de opholder sig henne, men det skal jeg undersøge. Til det sidste vil jeg ikke give svar i dag, blot sige, at vi arbejder med visse ting med hensyn til fremtiden, og hvad det bliver til, det kan jeg altså ikke svare på i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 10 af Lotte Henriksen (S), Anne Baastrup (SF), Bjørn Elmquist (RV) og Arne Melchior (CD) vedtoges med 60 stemmer (S, SF, RV, EL og CD) mod 5 (FP og DF); 42 (V og KF) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 9 af Kristian Thulesen Dahl (DF).

Forslag til vedtagelse nr. V 11 af Helge Adam Møller (KF) og Birthe Rønn Hornbech (V).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 3:

Forespørgsel til ministeren for udviklingsbistand:

»Hvad kan regeringen oplyse om dansk ulandspolitik, herunder de mange eksempler på fejlslagne bistandsprojekter?«

Af Kim Behnke (FP), Tom Behnke (FP), Kirsten Jacobsen (FP) og Annette Just (FP).

(Forespørgslen anmeldt 8/10 97. Fremme af forespørgslen vedtaget 22/10 97).

Begrundelse

Kim Behnke (FP):

Folketinget skal nu have en debat om Danmarks ulandsbistand, og det skal vi af to grunde: For det første, fordi Danmark yder ulandsbistand i et omfang og af en størrelse, som overgår resten af verden. I 1997 vil vi aflevere for 10 mia. kr. dansk velfærd til ulandene. For det andet, fordi den danske ulandsbistand igen har været udsat for kritik.

Denne gang er det ikke Fremskridtspartiet eller andre politikere, som kommer med kritik af den danske bistandshjælp. Denne gang er udgangspunktet en bog af professor Martin Paldam, og det er jo paradoksalt nok et udgangspunkt, som regnes for at være mere troværdigt end en normal politisk debat. I hvert tilfælde kunne vi opleve, at bogens fremkomst på den politiske arena afstedkom en betydelig presseomtale og en betydelig interesse.

Men nu skal dansk ulandspolitik jo altså ikke føres i pressen eller i bogudgivelser fra professorer, og Fremskridtspartiet har derfor fundet det vigtigt, at dansk ulandspolitik bliver gjort til genstand for en debat her i Folketingssalen.

Vi vil fra Fremskridtspartiets side have afprøvet, om udviklingsministeren er argumentresistent, eller om der er muligheder for at